

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קמ"ה ע"ב

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קמ"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יִי צְבָאוֹת. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (מלאכי ב) כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאֱיָהּ יִי צְבָאוֹת הוּא. מִפְּנֵי מָה זָכָה כֹהֵן לְהִקְרָא מִלֶּאֱיָהּ יִי צְבָאוֹת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָה מִלֶּאֱיָהּ יִי צְבָאוֹת, כֹהֵן לְמַעְלָה, אֲפֹר כֹהֵן מִלֶּאֱיָהּ יִי צְבָאוֹת לְמַטָּה.

תרגום לעברית

לְמַדְנֹו, כָּל אָדָם שֵׁיִשׁ בּוֹ חֲסִידוֹת, נִקְרָא מִלֶּאֱיָהּ ה' צְבָאוֹת. זֶהוּ שִׁפְתוֹב (מלאכי ב) כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאֱיָהּ ה' צְבָאוֹת הוּא. מִפְּנֵי מָה זָכָה כֹהֵן לְהִקְרָא מִלֶּאֱיָהּ ה' צְבָאוֹת? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָה מִלֶּאֱיָהּ ה' צְבָאוֹת כֹהֵן לְמַעְלָה, אֲפֹר כֹהֵן מִלֶּאֱיָהּ ה' צְבָאוֹת לְמַטָּה.

טקסט הזוהר

וּמֵאֵן הוּא מִלֶּאֱיָהּ יִי צְבָאוֹת לְמַעְלָה. זֶה מִיכָא' ל' הַשֶּׁר הַגָּדוֹל, דְּאֵתִי מַחְסֵד שֶׁל מַעְלָה, וְהוּא כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁל מַעְלָה, כְּבִיכּוֹל, כֹהֵן גָּדוֹל דִּלְתַתָּא, אֲקָרִי מִלֶּאֱיָהּ יִי צְבָאוֹת, מִשּׁוּם דְּאֵתִי מַסְטֵרָא דְחֻסְדָּא. מַהוּ חֻסְדָּא. רַחֲמֵי גּוֹ רַחֲמֵי. וּבְגִין כֹּה, כֹהֵן לֹא אֲשַׁתְּכַח מַסְטֵרָא דְדִינָא. מֵאֵי טַעְמָא זָכָה כֹהֵן לְחֻסְדָּא, בְּגִין הִירָאָה. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (תהלים קג) וְחֻסְדָּא יִי מַעֲוִלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאִיו.

ומי הוא מלאך ה' צבאות למעלה? (דניאל יב) זה מיכאל'ל השר הגדול, שבא מחסד של מעלה, והוא כהן גדול של מעלה. כביכול כהן גדול שלמעלה נקרא מלאך ה' צבאות, משום שבא מצד החסד. מהו חסד? רחמים תוך רחמים. ומשום כך כהן לא נמצא מצד הדין. מה הטעם זכה כהן לחסד? בגלל היראה. זהו שכתוב (תהלים קג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו.

טקסט הזהר

עולם ועולם מהו. אמר רבי יצחק כמה דאתתקן באדרא קדישא, עולם חד, ועולם תרי. אמר רבי חייא אי הכי מן העולם ועד העולם מבאי ליה. אמר ליה, תרי עלמי נינהו. ואתהדרו לחד. אמר רבי אלעזר לרבי יצחק עד מתי תסתום דבריה. מן העולם ועד העולם, כללא דרזא עלאה, אדם דלעילא, ואדם דלתתא, והיינו עולם ועולם. וכתוב ימי עולם, וכתוב שנות עולם, והא אוקמוה באדרא קדישא עלאה. על יראיו, דכל מאן דאיהו דחיל חטאה, אקרי אדם. אימתי. אמר רבי אלעזר, דאית ביה יראה עגונה חסידות, כללא דכלא.

תרגום לעברית

מהו עולם ועולם? אמר רבי יצחק, כמו שהתקן בחדר הקדוש, עולם אחד, ועולם שנים. אמר רבי חייא, אם כך, מן העולם ועד העולם צריך לו להיות! אמר לו, שני עולמות הם, וחזרו להיות אחד. אמר רבי אלעזר לרבי יצחק, עד מתי תסתם דבריה? מן העולם ועד העולם כלל של סוד עליון, אדם שלמעלה ואדם שלמעלה, והינו עולם ועולם. וכתוב ימי עולם, וכתוב שנות עולם, והרי פרשוה בחדר הקדוש העליון. על יראיו - שכל מי שהוא ירא חטא, נקרא אדם. מתי? אמר רבי אלעזר, שיש בו יראה, עגונה, חסידות, כלל של הכל.

אמר רבי יהודה, והא תנינן אדם כלל דכר ונוקבא. אמר ליה ודאי הכא הוא, בכלל דאדם, דמאן דאתחבר דכר ונוקבא, אקרי אדם, וכדין דחיל חטאן. ולא עוד אלא שריא ביה ענוה. ולא עוד אלא שריא ביה חסד. ומאן דלא אשתכח דכר ונוקבא, לא הווי ביה לא יראה ולא ענוה ולא חסידות. ובגין כך אקרי אדם כלל דכלא, וכיון דאקרי אדם, שריא ביה חסד, דכתיב, (תהלים פט) אמרתי עולם חסד יפנה וגו'. ולא יכיל לאתפנא, אי לא אשתכח דכר ונוקבא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, והרי שנינו, אדם כלל זכר ונקבה. אמר לו, ודאי כך זה בכלל של אדם, שמי שמתחבר זכר ונקבה, נקרא אדם, ואז ירא חטא. ולא עוד, אלא ששורה בו ענוה. ולא עוד, אלא ששורה בו חסד. ומי שלא נמצא זכר ונקבה, אין בו לא יראה ולא ענוה ולא חסידות. ומשום כך נקרא אדם כלל הכל. וכיון שנקרא אדם, שורה בו חסד, שכתוב (שם פט) אמרתי עולם חסד יפנה וגו'. ולא יכול להפנות אם לא נמצא זכר ונקבה.

טקסט הזוהר

וכתיב וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו. יראיו כלל דאדם. דכר אחר וחסד יי מעולם ועד עולם, אליו אינון כהני דאתו מסטרא דחסד, ואחסינו אחסנא דא דנחית מעולם דלעילא לעולם דלתתא. על יראיו, כהני דלתתא, דכתיב, (ויקרא טז) וכפר בעדו ובעד ביתו לאתפלל בכלל דאדם. וצדקתו לבני בנים, משום דזכה לבני בנים. אמר רבי יהודה, אי הכי, מהו וצדקתו, וחסדו מפעי ליה.

וְכָתוּב (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו. יִרְאָיו - כָּלֵל שֶׁל אָדָם. דָּבָר אַחֵר וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם - אֵלֶּה אוֹתָם כֹּהֲנִים שֶׁבָּאוּ מִצַּד הַחֶסֶד, וִירָשׁוּ יִרְשָׁה זוֹ שִׁירְדָה מַעֲוֹלָם שֶׁלְמַעֲלָה לְעוֹלָם שֶׁלְמַטָּה. עַל יִרְאָיו - כֹּהֲנִים שֶׁלְמַטָּה, שֶׁכָּתוּב (ויקרא טז) וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ, לְהַתְּכָלֵל בְּכָלֵל שֶׁל אָדָם. (שם) וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים, מִשׁוּם שְׂזָכָה לְבָנֵי בָנִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֵּן, מָהוּ וְצִדְקָתוֹ? וְחֶסֶדוֹ הֵיכָה צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת!

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵינּוּ רָזָא דְתַנְיִנָן בְּזֹאת, (בראשית ב) כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת. וְכָתִיב (בראשית ב) לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, וְזֹאת אֶתְכָלִּילַת בְּאִישׁ, דְּהֵינּוּ חֶסֶד, וְזֹאת נִוְקָבָא. חֶסֶד דָּכַר. וּבִגִּין כֵּן דָּכַר דְּאֵתִי מִסְטָרָא דְחִוּוּרָא דָּא, אֶקְרִי חֶסֶד. וְזֹאת אֶתְקָרִי צִדְקָה, דְּאֵתִיא מִסְטָר סוּמְקָא. וּבִגִּין כֵּן אֶקְרִי אִשָּׁה. וְהֵינּוּ דְכָתִיב וְצִדְקָתוֹ, מֵאִי וְצִדְקָתוֹ. צִדְקָתוֹ דְּחֶסֶד, בֵּית זִוְגוֹ, דְּאֶתְבְּסָמָא דָּא בְּדָא. וּבִגִּין כֵּן תַּנְיִנָן, כָּל כֹּהֵן שְׂאִין לוֹ בֵּית זִוְג, אָסוּר בַּעֲבוּדָה, דְּכָתִיב וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֵינּוּ סוּד שֶׁשְּׁנֵינֵנוּ בְּזֹאת, (בראשית ב) כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת. וְכָתוּב לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה. וְזֹאת נִכְלָלָה בְּאִישׁ, שֶׁהֵינּוּ חֶסֶד, וְזֹאת נִקְבָּה. חֶסֶד זָכָר. וּמִשׁוּם כֵּן זָכָר שֶׁבָּא מִצַּד הַלְבָן הַזֶּה, נִקְרָא חֶסֶד. וְזֹאת נִקְרָאת צִדְקָה, שֶׁבָּאָה מִצַּד אָדָם, וּמִשׁוּם כֵּן נִקְרָאת אִשָּׁה. וְהֵינּוּ מָה שֶׁכָּתוּב וְצִדְקָתוֹ. מָה זֶה וְצִדְקָתוֹ? צִדְקָתוֹ שֶׁל חֶסֶד, בֵּית זִוְגוֹ, לְהַתְּכָשֵׁם זֶה בָּזָה. וּמִשׁוּם כֵּן לְמַדְנֹו, כָּל כֹּהֵן שְׂאִין לוֹ בֵּית זִוְג, אָסוּר בַּעֲבוּדָה, שֶׁכָּתוּב וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ.

אמר רבי יצחק, משום דלית שכינתא שריא, במאן דלא אנסיב, וכהני בעיין יתיר מכל שאר עמא, לאשרייה ביה שכינתא. וכיון דשרת ביה שכינתא, שריא ביה חסד, ואקרון חסידים. ובעיין לברכא עמא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמה) וחסידיה יברכוה. וכתיב, (דברים לג) תמיה ואוריה לאיש חסידה. ומשום דכהנא אקרי חסיד, בעי לברכא. ובגין כה כתיב, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. מאי טעמא. משום דאקרון חסידים, וכתיב וחסידיה יברכוה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, משום שאין שכינה שורה במי שלא נשא אשה, וכהנים צריכים יותר מכל שאר העם להשרות בהם שכינה. וכיון ששורה בהם שכינה, שורה בהם חסד, ונקראים חסידים, וצריכים לברך את העם. זהו שכתוב (תהלים קמה) וחסידיה יברכוה. וכתוב (דברים לג) תמיה ואוריה לאיש חסידה. ומשום שכהן נקרא חסיד, צריה לברך. ומשום כה כתוב, דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. מה הטעם? משום שנקראים חסידים, וכתוב וחסידיה יברכוה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קמ"ו ע"א) ◆

טקסט הזוהר

כה תברכו את בני ישראל אמור להם, כה תברכו, בלשון הקדש. כה תברכו, ביראה. כה תברכו, בענוה. אמר רבי אבא, כה תברכו, תאנא, האי צד"ק אתקרי כ"ה, דכל דינין מתערין מכ"ה (נ"א מניה), והיינו דאמר רבי אלעזר, מהו מכה רבה. (ס"א דכה) כלומר, מכה מן כה. וכתיב (שמות ז) והנה לא שמעת עד כ"ה, כמה דאגזים משה. וכתיב (שמות ז) בזאת תדע כי אני יי, וכלא חד, וכתיב (שמות ז) ולא

כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם. כֹּה תִּבְרְכוּ - בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. כֹּה תִּבְרְכוּ - בְּיִרְאָה.
 כֹּה תִּבְרְכוּ - בַּעֲנָוָה. אָמַר רַבִּי אֲבָא, כֹּה תִּבְרְכוּ - לְמַדְנוּ, הַצֹּדֵק הַזֶּה נִקְרָא כ"ה, שְׁכָל
 הַדִּינִים מִתְעוֹרְרִים מִכ"ה (ממנו), וְהִינוּ מֵה שְׁאֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵה זֶה מִכָּה (שכה)
 רַבָּה? כְּלוּמַר, מִכָּה מִכָּה. וְכָתוּב (שמות ז) וְהָיָה לֹא שְׂמֵעַתָּ עַד כ"ה, כְּמוֹ שֶׁהַפָּחִיד
 מַעֲשֶׂה. וְכָתוּב בְּזֹאת תִּדְעַ כִּי אֲנִי ה', וְהַכֹּל אֶחָד. וְכָתוּב וְלֹא שָׁתָּ לְבוֹ גַּם לְזֹאת, שֶׁהַזְמִינָה
 לְהַחֲרִיב אֶת אֶרְצוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.